

Què fer al Papiol

1 - Carrer Lluís Companys

2 - Carrer Carme

1 - Ca l'Adjutori: masia tradicional catalana (1711).

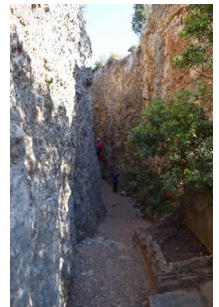
Edifici que presenta moltes de les característiques típiques de la construcció tradicional. Consta de planta baixa i pis. Presenta una façana asimètrica amb coberta a dues vessants. En planta baixa destaca la porta d'arc de mig punt amb un recercat no original de falsos carreus. Al primer pis, hi ha dos balcons amb baranes de barrots. Acaben en sengles boles per les cantonades exteriors. Hi ha finestres petites amb reixa llangardaix de forja. Un rellotge de sol completa la façana al primer pis, a l'esquerra dels balcons. (C. del Carme, 1.)

2 - Les Escletxes

Formació geològica integrada dins la Serra de Collserola: es tracta d'un turó tabular fracturat per un seguit d'esquerdes obertes en un massís rocós mesozoic que s'assenta damunt un terreny argilós i estovat per filtracions d'aigua. Aquestes esquerdes, popularment dites, "escletxes", donen nom al conjunt. Una bona part són escletxes a cel obert.

En diferents trams s'uneixen entre elles gràcies a altres fractures menors disposades en sentit ortogonal. Altres fractures formen trams completament subterranis. Les fissures presenten dimensions variables. La més ampla és situada a ponent del conjunt.

3 - Ca n'Amigonet

Antic mas format per dues edificacions juxtaposades que presenten planta baixa i pis. L'edificació més moderna presenta coberta a quatre vessants i murs arrebossats. L'edificació més antiga presenta dos cossos amb coberta a una i dues vessants, respectivament, i murs de paredat comú. Es tracta d'un dels masos més antics del Papiol, amb referències que es remunten a 1792. Fins al 1916 pertangué al desaparegut terme municipal de Santa Creu d'Olorda.

El camí de Ca n'Amigonet, hi ha una barraca de vinya que ha estat restaurada.

4 - Ermita de la Mare de Déu de la Salut

Església d'una sola nau amb tres absis semicirculars disposats en planta de creu llatina i amb campanar d'espadanya. La part de ponent de la nau conserva l'aparell i dues finestres preromàniques (s IX i X) de l'antiga parròquia de Santa Eulàlia de Madrona. La resta del conjunt data del s XI. Presenta una coberta amb volta de canó sostinguda per arcs torals. A banda de l'estructura de la planta, els pocs elements preromànics que hi resten són dues finestres.

Es pot visitar els diumenges al matí, de 10 a 13 i en ocasions especials.

5 - Fita del Papiol: pedra de terme gravada.

En un extrem de la plaça de Joan Fuster es troba, com a un element patrimonial fora de context, la fita termenal del municipi, provinent de Can Domènec. Està acompanyada de la corresponent senyalització patrimonial i ubicada a sobre d'un suport d'acer corten.

La fita és un paral·lelepípede de pedra sorrenca local, gravada només per un cantó amb la llegenda: "PAPIOL", i entre les dues primeres lletres, hi ha la creu de Santa Eulàlia, patrona de la població.

Segons informació oral de la Senyora Teresa Bofarull, la fita es va trobar al límit amb el municipi de Rubí, en terres de Can Domènec.

Què fer al Papiol

6 - Cal Girona: edifici premodernista (inici s. xx).

Edifici estructurat en dos cossos, un d'ells més alt que fa cantonada amb el carrer del Carme, dissenyat com a torre-mirador. En destaquen la tribuna i la galeria del pis superior, amb finestres d'arquets de mig punt entre columnes. Es corona amb piràmide de ceràmica vidriada que combina vermell i verd, amb una sanefa d'arqueria cega. Els elements decoratius són de tipus eclèctic i inclouen columnes i pilastres embegudes, capitells, pinacles, animals, flors i fulles, filigranes amb inicials, un medalló coronat i diferents personatges. (C. del Carme, 19.)

7 - Ca n'Esteve de la Font

Edificació aïllada que, tipològicament, recorda les masies, datada a principis del s. XX. El conjunt conserva una arcada gòtica que devia sostenir un sostre d'embigat. Algunes teules de la coberta del pis superior duen inscripcions dels ss XVIII i XIX. L'any 1880 s'inaugurà un conducte d'aigües del vessant de ca n'Esteve fins a les cases i fonts del poble, fet que més endavant donà com a resultat la font de ca n'Esteve -substituïda posteriorment per la dels Avellaners-.

3 - Baixada de la Lluna

4 - Carrer de la Salut

5 - Carrer Major

8 - Hotel Palacios: edifici modernista (1915).

Edifici que compta amb interessants elements modernistes. La façana es conserva pràcticament igual a l'original.

L'edifici està considerat una icona dins el paisatge urbà del Papiol, essent l'únic edifici d'ús públic construït amb elements modernistes al Papiol. A inicis del segle XX, alguns metges de Barcelona recomanaven passar estades a Papiol, ja que la població era coneguda pel seu aire pur i sec, molt adient per a les malalties de pulmó. Anomenat també Hotel La Salut, Cal Nina o L'Hotel (C. Major, 37.)

9 - Cal Pagès, Antic Hospital

Casa Edifici de dues plantes situat al carrer Major, 29. Respon al model de construcció tradicional, amb ràfecs amb caps de teula àrab, arrebossat de calç, sorra i terra, portals amb arc escarser, balcons de barrots, finestres amb lleixes motllurades de pedra, balcons amb peanya motllurada de pedra i portal amb arc de mig punt. A mitjan s. XIV es bastí un hospital que -amb la seva capella, consagrada a sant Antoni Abat i santa Bàrbara-, fou dotat per Berenguer Despapiol, senyor del lloc. (C. Major, 29)

10 - Can Bou / Casa de Pedra

Edifici modernista situat sota el castell, construït el 1914, obra de Salvador Valeri i Pupurull, aleshores arquitecte municipal del Papiol. Construcció de pedra, gairebé triangular, de tres pisos d'alçada, amb un cos central cobert a quatre aigües. A banda i banda del cos central hi ha dos cossos laterals que s'avancen a les façanes de tramuntana i de migdia. Al primer pis es comuniquen tots tres cossos per una balconada, també de pedra. Els acabats són en formes ondulades que evocuen l'estètica gaudiniana. A la part posterior de la casa hi ha un jardí, tancat per una porta també modernista amb reixes de ferro forjat on consta el nom de l'edifici. Casa emblema del modernisme papiolenc. (C. de l'Abat Escarré, 18-20.)

Què fer al Papiol

6 - Carrer Montserrat

11 - Cal Ros de Can Montmany

Habitatge situat en una cantonada que presenta cert desnivell. Està desenvolupat en una sola planta.

La façana té un sòcol d'aplacat de pedra, i la resta és d'obra arrebossada, estant rematada per un petit ràfec suportat per mènsules. Destaquen en la seva decoració les cartel·les amb dibuix de traç continu, la cornisa i la barana a manera de frontó que intercala corbes i rectes. Les obertures són grans, amb les llindes i els muntants ressaltats d'un color més clar.

La coberta és a dues aigües, amb el carener paral·lel a la façana, i és de teula romana.

A la paret exterior lateral, la qual dona al passatge de Santa Eulàlia, l'edifici té enganxada una estació del Calvari: la número 14.

12 - Església parroquial de Santa Eulàlia

L'edifici és de tres naus. Les laterals són més aviat estretes i estan capçades per absidioles poligonals. La central, en canvi, és d'absis semicircular. La separació entre els tres elements ve donada per pilastres amb capitells ornamentats per decoració vegetal i animal. La façana principal té la porta resolta en arc de mig punt, flanquejada per dues columnes amb capitells. L'arcuació més exterior de les arcuacions cegues que conformen la portalada, està ornamentada amb motius florals, mentre que la línia d'imposta està decorada amb filigranes i motius animals. El campanar és de planta quadrada amb obertures i ornaments iguals als de l'església i coberta a quatre vessants amb teula àrab. Destaca el rellotge situat just al pis inferior al de les campanes. (C. Montserrat)

13 - Casa Rectoral: la casa més antiga (s. xiii-xiv).

Edifici de planta i pis, del s XV, situat darrere l'església parroquial. Conserva en bon estat un portal adovellat de pedra vermella i una arcada de mig punt que dona accés a la plaça del castell. Al seu interior es configuren espais amplis i profitosos: hi ha una sala amb arcs diafragmàtics de mig punt i, al pis superior, un arc ogival que sosté l'embigat de fusta de la coberta, la qual és de teules a dues aigües. Es tracta d'un casal gòtic restaurat després de la Guerra Civil del s XV, que va destruir l'església antiga del poble (C. de Montserrat, 20.)

14 - Pas cobert

Pas cobert que actualment forma part d'un habitatge plurifamiliar. És un carreró adossat a l'edifici de la rectoria. L'entrada es fa per un arc de mig punt amb l'interior d'embigat de fusta i sortida també d'arc de mig punt. A un dels laterals veiem senyals d'un arc el·líptic, avui cegat amb pedruscall, precisament al mur que forma part de la paret límit de la rectoria, actualment molt transformada.

És una construcció molt interessant dins el conjunt més antic de la població que s'ha mantingut en bon estat a pesar de les destruccions del moment de la guerra civil.

Constitueix un espai integrat dins del conjunt medieval de la població, amb diverses afectacions importants en el decurs de la guerra civil (1936- 1939).

(Al costat de la Rectoria)

Què fer al Papiol

15 - Castell del Papiol: castell de vigilància

Fortalesa situada a 320 m sobre el nivell del mar, considerada un dels millors exponents de castell roquer de Catalunya, emplaçada al capdamunt d'un puig que s'alça sobre el Llobregat i domina del nucli urbà del Papiol. Clarament distingible des de l'autopista A-7, la seva silueta, al marge d'un penya-segat, ofereix la imatge d'una construcció massissa, quadrada i de sòlids rectangles.

S'assenta directament sobre la unitat de calcàries esculloses que caracteritza el turó de les Escletxes i es va bastir utilitzant blocs d'aquesta mateixa roca. Al seu basament són ben visibles les esquerdes que fracturen les roques, amb una tipologia anàloga a les Escletxes.

De planta rectangular, és constituït per diversos cossos d'edificacions juxtaposades, construïdes en diverses èpoques, que formen un volum irregular. La part més antiga del conjunt correspon a la planta baixa.

Es pot visitar alguns dies concrets com durant la Festa de la Cirera al juny o en motiu d'algunes activitats socioculturals locals. (Pl. del Castell.)

7 - Carrer de l'Abat Escarré

16 - Racó de les màscares: racó de l'artista local Joan Faura

Es tracta d'un conjunt: edifici (Cal Faura) decorat amb un gran conjunt d'obres d'art fetes en terracota que formen part integral de la construcció, conegudes com màscares. La majoria d'aquestes obres estan sense acolorir.

Una gran part del conjunt estan penjades i allotjades als murs i façanes de la casa, propietat del seu autor, l'artista local Joan Faura.

Són majoritàriament representacions de cares fetes amb la tècnica de la terracota, tot i que també s'hi troben escuts heràldics, rajoles i diversos i variats personatges. (C. del Dr. Fleming, 4.)

8 - Carrer Ponent

9 - Carrer Barcelona

17 - Cal Canals/Cal Biel: edifici modernista (inici s. xx).

Edifici entre mitgeres, de planta baixa, dos pisos, terrat i coberta de teula àrab. És de grans dimensions i presideix la plaça de Rafael Casanova. Se li adossa un altre, que és el número 1 de la mateixa plaça. El cos oest és força interessant: conserva les reixes de ferro forjat originals i una cornisa amb imbricacions de teula àrab. La composició és simètrica, a partir dels buits de façana.

Es tracta d'una de les façanes més atractives del municipi, composta a partir d'elements de la tradició arquitectònica, i que ha arribat als nostres dies íntegrament, essent una perfecta mostra d'arquitectura culta dins de la construcció tradicional.

(Pl. de Rafael Casanova, 2.)

18 - Cal Fitó: torre d'estiueig modernista (inici s. xx).

Edifici amb una curiosa façana a cinc nivells, el més alt dels quals és una torratxa capçada amb un teulat a quatre aigües amb els ràfecs ben sobresortits. La façana és asimètrica, amb la porta principal a l'extrem més baix. A la planta noble s'obre un ampli balcó i a la part de dalt hi ha una galeria de quatre arquets de mig punt. Les obertures principals tenen les llindes ressaltades amb arquets de maó vist que contrasten amb l'arrebossat blanc del mur.

(C. de Barcelona, 4.)

Què fer al Papiol

10 - Carrer Llibertat

11 - Avinguda de la Generalitat

19 - Molí del Roig: molí d'aigua (inici s. xx).

Edifici exempt, de planta rectangular, construït sobre un gran desnivell. Té la coberta a dues aigües i un cos lateral afegit a l'est, de una sola planta. També anomenat Cal Roig, Cal Ceguet de Cal Roig o Can Barberà

Les façanes anterior i posterior són simètriques. A la principal, que dona a l'Avinguda Generalitat, hi ha dues portes, cadascuna limitada per dues finestres a banda i banda. La cornisa, esgrafiada, es perllonga com en degradació escalonada des del centre, als extrems. Corona la façana un objecte daurat de forma esfèrica amb base de peanya.

L'edifici, actualment habitatge particular, està envoltat d'una tanca de maó i reixa de ferro.

Per l'extrem sud, i a tocar la tanca, hi ha un molí de vent per a l'extracció d'aigua del freàtic, que donava servei a la casa.

(Av. de la Generalitat 7-9)

20 - Cal Joanet de l'Hostal

Edifici de planta rectangular, amb planta baixa, primer pis i coberta a dues aigües. Presenta un cos lateral afegit a llevant, d'una sola planta. Les obertures hi són fetes en arc carpanell i emmarcades per un cos a manera PLA ESTRATÈGIC DE TURISME DEL PAPIOL 48 de frontó i ventalla calada. Les peanyes dels balcons hi simulen sanefes. Corona la façana un frontó ondulat amb motllures. Datat el 1929. Construït per l'arquitecte Antoni Gallissà i Soqué (1861- 1903).

(Avinguda de la Generalitat 15)

21 - Ca l'Estrada/Cal Biel: finca modernista (inici s. xx).

Les seves grans dimensions ofereixen gran presència en la composició paisatgística a l'entrada de la població. Presenta elements propis de la construcció tradicional i d'altres propis del modernisme popular.

Destaca el rellotge de sol ubicat a la façana est. Està pintat en tons rosats. Es tracta d'un rectangle esgrafiats que presenta les XII hores. La busca surt d'un sol somrient. Al costat de cada línia horària apareix una línia més curta: les primeres indiquen l'hora del meridià 0° i les segones,

l'hora solar del Papiol. Per sobre i per sota, es recullen les següents llegendes: 1, EN LA SUPERIOR: "pentagrama amb clau de sol i tres notes musicals: Si-fa-sol. SOC UN REI". 2, EN LA INFERIOR: "SI ESTA NUVOL-1956-SOC UN NINGÚ". Conserva el gnomon, que es troba recolzat per un suport metàl·lic, en un molt bon estat. (Pl. de Rafael Casanova, 1.)

12 - Carrer Anselm Clavé

22 - Cal Blanc: masia d'estil noucentista (inici s. xx).

Edifici de planta rectangular construït l'any 1915 seguint els patrons del noucentisme d'arrel popular. Consta de planta baixa i dos pisos, amb un cos afegit al costat dret. La façana s'estructura a l'estil de les masies vuitcentistes, amb portal de punt rodó, balcó al pis principal, galeria al pis superior i coronament ondulat per mitjà d'un frontó amb motllures. Les obertures hi són emmarcades amb relleus de maó vist. La composició és simètrica a partir dels buits de la façana principal. Les obertures adintellades i emmarcades amb obra vista. La coberta és amb teula àrab i a doble vessant, amb un carener que corona l'edifici d'obra vista.

(Av. de la Generalitat, 72.)

Què fer al Papiol

23 - El Museu

Casa L'Associació Museu del Papiol, impulsada per l'escultor Eduard Serra, és formada per un grup de voluntaris i voluntàries compromesos des de l'any 2012 amb la recuperació de la memòria històrica del poble. Aquesta tasca ha culminat recentment en l'obertura de l'anomenat Museu del Papiol – situat al carrer del Doctor Trueta-, una col·lecció que aplega el material recollit pels membres de l'entitat amb el propòsit de recuperar el patrimoni local. El fons –resultat de diferents donacions de particularsinclou sobretot objectes dotats de valor històric i testimonial, amb una especial rellevància per aquells que corresponen a l'etapa de la postguerra. Fruit de la tasca portada a terme, l'Associació ha aconseguit recuperar prop de dues mil peces, de les quals unes cinc-centes ja han estat catalogades.

Obre l'últim diumenge de cada mes d'11.30 a 13.30 h.
(C. Doctor Trueta)

13 - Rambla de Catalunya

14 - Carrer Valentí Almirall

15 - Carrer Ignasi Iglésias

24 - Ca l'Hugo/Cal Josepet de cal Pongrau

Es tracta d'una torre d'estiueig modernista que es desenvolupa en una única planta. Te adossada una torre quadrada de dos cossos d'alçada. A la façana s'obren nombroses obertures, destacant-ne, per la que dona a un recinte interior, un petit porxo, flanquejat per dues columnes. Les finestres i les portes estan remarcades en la part superior per estructures decoratives molt fines, de maó vist.

Les finestres, polilobulades, estan dividides per columnetes corínties.

La coberta és a quatre vessants en la torre i a dos en el cos principal. Està vorejada en aquest punt, per una cornisa amotllurada. (C. d'Ignasi Iglésias, 2)

16 - Carrer B. C. Aribau

25 - Cal Bofarull / Villa Mercedes / Cal Bernadas

Torre d'estètica historicista de planta rectangular, construïda en desnivell de planta baixa i dos pisos, amb una estructura de façana molt simètrica, amb balconada comuna a tres portes (primer pis), tres balcons (segon pis) i planta baixa amb porta centralitzada per dues finestres. Els quatre angles de la cornisa i la terrassa apareixen flanquejats per quatre merlets. Datada al primer quart del s XX. L'any 1920 fou reconstruïda amb les quatre torrasses cilíndriques als vèrtexs de la teulada.

(Plaça de Catalunya)

17 - Carrer de l'Actor Teatral Joan Santacana

26 - Can Xancó: torre d'estiueig modernista (1921).

La torre de Cal Xancó, és un edifici isolat de planta allargada. Consta de dos cossos en disposició perpendicular.

Destaca, pel sud-est, la torre que mira a la vall del Llobregat i, sobretot, la teulada a dues aigües de peces de color negre, les quals posseeixen amb una forma que li ofereix una gran personalitat. La casa, construïda en un vessant pronunciat, està envoltada d'un jardí actualment molt abandonat. (C. de B.C. Aribau, 23)

Què fer al Papiol

18 - Carrer Jacint Verdaguer

19 - Carrer de Sant Antoni

27 - Taller d'Orgues Gerhard Grenzing

Gerhard Grenzing (Chernyakhovsk, 1942) és un orguener alemany establert a Catalunya.

Va completar la seva formació com a constructor d'òrgans amb Rudolf von Beckerath Orgelbau a Hamburg. Va conèixer la cultura catalana de la mà de l'orguener Gabriel Blancafort i París de Collbató, i es va instal·lar a Mallorca el 1969, des d'on va restaurar òrgans històrics durant tres anys.

El 1972 va fundar el seu propi taller a El Papiol. Ha construït òrgans per a França, Alemanya, Bèlgica, Itàlia, Portugal, Espanya, Corea, Japó, Suïssa i els EUA.

28 - Can Mas

Edifici de planta rectangular, amb planta baixa, dos pisos i coberta de teula àrab a dues vessants. La composició es realitza de forma simètrica a partir dels buits de la façana. La porta d'accés està resolta en arc de mig punt, amb dovelles de pedra natural. Els buits balconers i la finestra de la planta baixa són ornamentats amb carreus de pedra de marès picada. La casa dels masovers està enganxada a la façana esquerra. (Carretera de Rubí)

29 - Can Maimó / Can Mimó

Edifici aïllat, de planta rectangular, amb tres crugies, planta baixa, pis i golfes cobertes amb teula àrab. A la façana principal exhibeix un portal adovellat i un finestral de llinda recta on hi ha inscrita la data de 1688. A l'interior del mas hi ha una capella i un campanar d'espadanya a l'angle del carener de la teulada. A un cantó hi ha una capella dedicada a la Mare de Déu del Carme. A l'oest de la masia hi ha la casa dels masovers i altres dependències envoltades per tanca i accés per portal adovellat. Considerada la masia més ben conservada del municipi.

30 - Can Domènec

Edifici aïllat de planta rectangular i envoltat per una tanca. Consta de planta baixa, dos pisos i una coberta plana amb terrat. L'accés principal està resolt en arc de carpanell rebaixat. Totes les obertures són resoltes amb llinda. Hi trobem diversitats decoratives. El rellotge de sol té un emmarcament quadrat en el que s'inscriu la data al registre inferior (1868) i en als altres tres costats hi ha una frase: "Les hores fugen - de pressa fugen - i no tornen més."

Construït a finals del s. XV o principis del s. XVI i l'interior conserva restes de l'època. La inscripció del rellotge de sol (1868) assenyalava la data en què varen tenir lloc les reformes de l'edifici, quedant tal com el veiem ara. Actualment hi ha una hípica.

31 - Cementiri comarcal de les Roques Blanques

Inaugurat l'any 1984, el Cementiri Parc Roques Blanques, d'àmbit comarcal, ocupa l'àrea de l'antiga masia de Can Tintorer (vegeu p. 48). Per encàrrec de la Corporació Metropolitana de Barcelona, fou construït pel bufet d'arquitectes Batlle i Roig. Pel seu caràcter innovador, el projecte ha obtingut diferents premis. Roques Blanques ofereix un exemple modèlic d'integració pasatgística mitjançant l'ús del llenguatge agrícola tradicional: talussos, murs de contenció i bancals que organitzen els diversos espais de reflexió. També s'utilitza la vegetació endèmica de la zona combinada amb la vegetació pròpia del jardí mediterrani. Els nínxols es disposen a la muntanya, acoblats a l'orografia del terreny, en terrasses amb pèrgoles i vegetació diversa.

Què fer al Papiol

32 - Can Colomer / Mas Rossell

Masia de tipus basilical, de tres crugies, la central més elevada i amb coberta a doble vessant. La façana s'obre amb portal adovellat i tres finestral al pis principal, dos dels quals conserven la llinda, els brancals i l'ampit de pedra. Les golfes són obertes amb una galeria de tres arcs de punt rodó. Davant de la casa hi ha una torre quadrada de caire defensiu, coberta amb teulada piramidal. Aquest darrer element seria anterior a la resta de l'edificació, dataria del s XV, i segurament actuaria com a element de protecció d'un mas anterior a l'actual. Per la seva estructura, hom creu que l'actual mas data del s XVIII o de principis del XIX.

33 - L'Hostal / Sala Gran

Edifici de planta rectangular amb coberta a doble vessant que va pertànyer al castell del Papiol. Situat al nucli del Papiol de Baix, conserva en bon estat les finestres amb llindes i els portals adovellats. En un d'ells figura la data 1665. Conegut com l'Hostal o la Sala Gran, és un dels masos més antics del terme, situat a prop del camí ral. Amb tota seguretat, l'hostal fou un lloc de pas per als viants de l'antic camí, que el feren servir com a fonda per al relleu o descans dels cavalls en trajectes de llarga distància. Els darrers hostalers de què hom té constància daten de 1860. Usada com a nau industrial de fosa de metall artístic, actualment està en desús. (El Papiol de Baix)

34 - Molí Paperer/ Molí de Can Capdevila

Antic molí paperer de cinc plantes, construït entre 1790 i 1793. És un edifici rectangular, allargat, cobert amb teulada a dos aiguavessos. Comptava amb quatre tines i cinc rodes. Va ser edificat pel paperaire Felip Cebrià al costat d'un vell molí fariner. A mitjan segle XIX era propietat d'Antoni Romaní. Va estar en funcionament fins les acaballes del segle XX. Les afectacions urbanístiques a què està subjecte l'immoble no hi impossibiliten usos d'acord amb la Llei d'urbanisme. Tanmateix, està subjecte a les afectacions sectorials de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) pel fet de trobar-se en una àrea inundable, de Foment (és situat en zona d'afectació de l'autopista) i de Protecció Civil, pel fet d'estar localitzat en zona d'indefensió a causa dels riscos inherents al transport de productes químics en carretera.

35 - Molí de l'Argemí

Edifici d'aspecte molt irregular, a causa de successives ampliacions. Inicialment fou de planta rectangular, amb teulada a doble vessant i carener perpendicular a la façana. A la part posterior hi havia el molí pròpiament dit, del qual resta alguna mola, i l'espai que ocupa tota l'alçada de l'edifici. Un cos afegit a la part davantera presenta una construcció més acurada. Les cantoneres són fetes de pedra molt ben treballada. Aquest cos queda a l'alçada del primer pis i el camí hi circula per sota. Situat molt a prop del Llobregat, el rec que el feia treballar encara discorre al seu costat. Esmentat al s XIX com a molí fariner de dues planes, habitat de manera permanent. Dins el conjunt es poden apreciar senyals de diferents riuades, la darrera l'any 1962, que motivà l'abandonament definitiu de l'habitatge.

36 - Casa de l'Aigua

Edificació històrica que ocupa la zona de riu Llobregat al terme del Papiol, vinculada al sistema de rec dels camps agrícoles (Canal de la Infanta). La seva simplicitat permet mostrar amb facilitat els sistemes constructius tradicionals, sense oblidar el seu valor paisatgístic. Datació: principis del s XIX. En memòria de les víctimes de les riuades de l'any 1962, el 25 de setembre de 1969 s'aixecà un petit monòlit al costat de la Casa de l'Aigua.

